

Bãi cát chiều và lời vô về của người khách lạ.

Trịnh công Sơn

Này đã trăng ơi nghe thân lưu đầy ngàn năm còn mãi ngàn sau còn

mãi cho vai thêm gầy khi nắng khi mưa Trùng dương lên trùng dương lên bờ cát

trắng bờ cát trắng trùng dương lên gọi mây thêm cho sóng cuồng nộ.

Niềm đau vô vàn của thân phận.

Thôi còn gì nữa đâu còn gì nữa đâu xác đã trăng trắng bể thù sâu

Không còn gì nữa đâu còn dài mãi sau đời lên cơn đau.

Lời nói trên không.

Trùng dương ơi đã mấy ngàn năm gọi miên man cho sóng triều lên quên đã

tràng đêm ngày xe cát Trùng dương ơi sao nỡ bỏ quên gọi cơn

đau khi sóng triều lên công đã trăng muôn đời vỡ tan.